

Sygn. akt II Cz 1226/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanej A. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 lipca 2014 r., sygn. akt I C 2552/13

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w Ś.

o zapłatę 3.160,74 zł

p o s t a n a w i a:

I. ***oddalić zażalenie,***

II. ***zasądzić od pozwanej A. W. na rzecz strony powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Ś. kwotę 77 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.***

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 lipca 2014 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanej A. W. o przyznanie kosztów postępowania. W ocenie Sądu, skoro pozwana nie była reprezentowana przez adwokata lub radcę prawnego koszty niezbędne do celowej obrony ograniczają się do kosztów sądowych, wydatków za przejazdy i równowartości straconego zarobku. Natomiast w sprawie żadna z tych sytuacji nie zachodzi, zaś wydatki z tytułu konsultacji prawnej nie są objęte dyspozycją art. 98 § 1 i § 2 kpc. Powyższemu nie uchybia natomiast przepis art. 109 § 2 kpc, z tego względu, że nie stanowi on samodzielnej podstawy zasądzania należnych kosztów.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, pozwana wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie wniosku, ewentualnie o jego uchylenie podniosła, że nie dała powodów do wytoczenia powództwa, a kwota konsultacji prawnych wynikała z potrzeby obrony jej praw i stanowiła niezbędny koszt, który zmuszona była ponieść. Kwota odpowiada przyjętemu minimalnemu wynagrodzeniu adwokata i stanowi utracony dochód osoby prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie pomocy prawnej.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne, podlega oddaleniu.

Zwrot kosztów postępowania w wypadku cofnięcia pozwu obciąża co do zasady powoda, a warunkiem ich zasądzenia jest złożenie przez pozwanego odpowiedniego w tym przedmiocie wniosku. Reguła ta wynika wprost z treści art. 203

§ 2 kpc. Zgodnie natomiast z art. 109 § 2 zd. 1 kpc, orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, sąd bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Oceny jakie koszty należy uznać za niezbędne w przypadku procesu prowadzonego przez pełnomocnika strony, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, należy dokonywać mając na uwadze treść art. 98 § 2 kpc. Zatem są to koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może zaś przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego. Przechodząc zatem do oceny wniesionego zażalenia należy zauważyć, jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, że w przedmiotowej sprawie pozwana nie była zmuszona uiścić jakichkolwiek kosztów sądowych oraz ani razu ona jak i jej pełnomocnik nie stawili się w sądzie, co było wynikiem cofnięcia powództwa przez stronę powodową jeszcze przed wyznaczeniem terminu rozprawy. Natomiast wywody zawarte w uzasadnieniu zażalenia stanowią jedynie niczym nieuzasadnioną polemikę z argumentacją znajdującą się w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, którą to argumentację Sąd Okręgowy w pełni podziela i z tego względu nie widzi potrzeby jej ponownego przytaczania. Ponadto, należy wyrazić daleko idącą wątpliwość, co do niezbędności rzekomego faktu poniesienia przez skarżącą kosztów „konsultacji prawnych wraz ze sporządzeniem sprzeciwu”, które to mają być potwierdzone przedłożoną do akt fakturą VAT / k. 70 /, a są istotą przedmiotowego zażalenia. Zauważyć bowiem należy, że współnikami podmiotu, który wystawił ten dokument / (...) Sp. z o.o., numer KRS: (...), są pozwana A. W. oraz jej mąż, który występuje, jako jej pełnomocnik w niniejszej sprawie. Co istotne, nabywcą w nim określonym jest (...) A. W., nr NIP (...), a zatem pozwana jako przedsiębiorca. Wobec powyższego, wydaje się, że celem tego dokumentu, a zatem samego wniosku pozwanej o zasądzenie kosztów było uzyskanie niczym nieuzasadnionych i sztucznie wygenerowanych wydatków, kosztem strony powodowej.

Skoro zatem zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności zaskarżonego postanowienia, zażalenie to, jako bezzasadne podlegało oddaleniu / pkt I /- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc. O kosztach postępowania / pkt II / Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 490 /.